

že nový okres zamítl usnesení okr. spr. komise
a rybník zůstal na dále okresním majetkem.

Na neúspěchu má částečný podíl i p. J. Fichný tehdejší starosta
kterému jsem jako člen ředitelstva velkost. Jan Kovařík psal
že může osada rybníka osadit rybníkem neb mi to bylo
v ředitelstvu poročeno. Nevím z jakého důvodu tak učinil
až po rozjetí okr. spr. kom. i. eoi se stal komencem zvráscen
se mi táral zda-li si to bere na zodpovědnost že rybník
osadí. Vše dobře jsem nemohl na sebe jíti ničeho bráti
neb jsem nebyl více členem ředitelstva okr. velkostátnu.

Svoji chybu hájil tím že mu pan J. Pročepický řekl by rybník
neosazoval. Nechtěl mu to ověřiti, neb jej k tomu zcela
snad opatrnost, ale ta pravě zamyšlila, že okres mohl bez
všech následků právních, které by vrazením byly poročali,
usnesení okr. spr. kom. zrušiti, neb rybník byl. prováděný.
Jednání okresního úřadu nutno odsouditi neb není
čestné jednání nového vlastníka který nerespektuje
usnesení starého úřadu okresního a tak dvojnásobně se
vlastně shončením okresu umířela, naší správy práva.
Bilo to také mnou p. okr. hejt. Dr. Drabkovy vytknuta,
a také on otevřeně prohlásil, že sám se stavi proti
postoupení rybníka.

Osada však zrovnu by svoji žádost měla opakovati
by skutečně získala rybník do vlastnictví.

Dle skutečnosti žádal

Frant. Gpička

čl. obec. starosta.

V říjnu 1927 byl o naší obci úředník od
Berní správy v Sedlčanech a dům od domu zjistoval
počet obytných světnic a k tomu předpis domovní daně.

Při tom byly obytné budovy sepsané pod jedním
číslem označeny pořadovým číslem popisným.

Tak byly budovy které byly sepsány na čp. 1. (to jest
zámek) označeny takto:

Domek, byt zahradníka dostal čp. 56.

Byvale kralčickí kuchyně, byt hajního čp. 57.

Byvale maštale, nyní garáže a byty čp. 58.

čp. 7 Broží statek který byl pozemek, úřadem rozdělen dvěma
neházevám (stnt. Brož a stnt. Moudrý) podřízela polovička
stnt. Brože doavadní čp. 7.

Dražho polovička stnt. Moudrého dostala čp. 59.

čp. 38 které má dva majitele stnta Jekna a Antonie

Merkobauerova, podřízela polovice stnt. Merksbauerové piv. čp. 38

a polovice domku stnta Jekna dostala čp. 60.

Obytný domek Jos. Vlacha u čp. 12, dostal čp. 61.

Finánsa v předpisu domovní daně byla u Jana Kautského
čp. 22. snížením a zámek čp. 1. zvýšením počtu obytných
světnic, resp. místností, do čehož se majitel odvolal

a byla vyvolána revize od Berní správy v Sedlčanech. Odvolání

bylo pry vyhověno. (dle rozdělení stnt. Jiroty) který s úředníkem omluvil.

V prosinci 1927 byly volby obecního zastup.
Kandidátky byly dvě

Kandidátka strany nar. socialistů
a Kandidátka strany Republikánské,

Obdrželi nar. socialistové 8 mandátů
Republikáni 4 mandáty.

Zvoleni za stranu nar. social byli:

Antonín Klotrč 42, Antonín Suk 46

Vincenc Karásek Josef Zelinka

Josef Pěkný 26 Josef Florejši Krejčov.

Josef Suk 33. Josef Pěkný 53.

za stranu Republikánskou zvoleni:

Frant. Veselý 44 Antonín Jirotka

Jan Hrabek Frant. Věrad Krejčov.

Starostou byl zvolen Ant. Klotrč. ip 42.

Podrobnější zprávu uvedu později.

Josef Pěkný 26 ještě než byl volen starostou resignoval.

to jest ne lhutě od zvolení zastupitelstva do volby starosty.

a nastoupil za něho náhr. Bohumil Suk.

Resignace Jos. Pěkného 26 byla dosavadnímu
starostou Ant. Klotrčem (jehož nebyl dožad. volen)
velmi ochotně přijata.

za naměstka star. zvolen Ant. Suk 46.

do rady obec. zastup. Vincenc Karásek a Frant. Veselý

Odměna starostovy za písemní práce snížena

ze 650 Kč na 550 Kč. odměna za pochůzky skrze obec. záležitosti
jako dříve 20 Kč za celý den.

Rok 1928 se odálo i bude beze všeho ručení.
 to jest vše vyčerpáno co by mohl majitel panství uplatnit.
 20/5 1928 Dr. Habes žádá, když se mu nemohlo se sta mezi
 parky za výměnu postoupit aby mu obec dovolila spojit
 dva parky mostem který, přes cestu. Nebylo proti tomu
 namítka, jen si občané vyhradili aby byl dost vysoký,
 aby nepřekážel při svázení oblí.

Stavba mostu byla zadána Karlu Kocurovi, staviteli
 na Světli.

Roku 1928 byla zavedena u nás dávková a piva,
 a sice 10 h. na 1 litr. k zvýšení obecního příjmu.

(Vybírání dávkový poslouží nejlépe hostinským,
 protože dávkou 10 h která je uvalena na 1 litr
 vybírají na každém půllitru vypitého piva a
 na litru pouze přes ulici jak se říká kdo si bere
 pivo domu. 10 h. za litr. Což se velmi řídko stává,
 a to ještě o zneč.,) poznámka psatele)

Roku 1928 postavila Antonie Kolosárová
 domek podle Vlachové záhřádky u silnice.
 Ant. Kolosárová jest válečná vdova jak se říká.
 Její muž Václav Kolosár padl hned z počátku
 války na Ruskem bojišti. Po převratu žádala
 o trařku, která jí byla povolena.

Byla v nájmu u Ant. Klotře 42.

Po ~~mésitě~~ soudní odpovědi nemohla majít vzhledem
k na trafikce vhodný byt. Byla nucena se nerada
stavěti, k čemu jí bylo raděno občany.

Obec jí prodala část pozemku 90 aⁿ 120, 1 m²
platila 1 Kč. Domek dostal čp. 62. a postavení
domku i smateriálem stal jí jak sama říkala 18.000 Kč.

Měla velikou radost že má svůj domek, a že
už se nemusí láti, což jí domácí vyhoví.

Roku 1928 se provdala Anna Luková za Frant.
Horejšího ze Hvěstova.

Antonín Luke dal domek čp. 45 věnem dceři
ctnně a provdáním nastala změna jména
majitele. Domek čp. 45 byl připsán na jméno
František Horejší.

Téhož roku 1928 nastala změna jména majitele
na domku čp. 21.

Dosavadní majitel Antonín Pexdyňka postoupil
domek dceři Antonii, která se provdala
za Antonína Ředimera na jehož jméno
byl domek připsán.

Anton. Ředimera pochází z Jívna.

Starosta tnt Klobuč žádá obec. zastup. aby mu byla zvýšena odměna za vykonávání písemných prací z obnosu 550 Kč na 650 Kč. Prohlásil že když mu nebude vyhověno že nechce nic starostou. že bude, ale na vyřizování písemných prací že se bude muset obec vrátit úředníka, a že to přijde dražší. Obec. zastup. pak mu vyhovělo a požadovaný obnos 100 Kč povolila. Takže odměna za úřadování obnáší pro toto období 650 Kč.

Obec. zastup. se uoneslo v prosinci 1928 aby byly vykonány přípravné práce pro Elektrizaci podáním žádosti Elektrárenskému Svazu v Táboře o projekt a rozpočet.

Křestalo však pouze při tom ač bylo s tím hodně pokračováno. Hospodářské poměry po stránce finanční se zhoršily a bylo poukázáno že máme dosti dluhu 20.000 Kč a plánek nice vedl.

Dne 20/11 1928 vypukl oheň ve dvoře, ve 2 hod. odpoledne
 Hořela sláma v řezáči kterého jsou dvěře do stáje.
 Oheň byl ráhy upozorován, a učiněn poplach, Sběhnuvši
 se lidé by byly snadno oheň uhasili ale pro dým
 se k němu nemohli dostat protože místnost je
 uzavřena. Vyveden dobytek ze stáje a dvěře a okna
 řezáče upřány aby vzduch nemohl vnikat. Sláma byla
 lisována a jen skoro doutnala.

Zvěst o tom se brzy roznesla a ráhy přijely
 hasiči z Jankova, pak z Odlochovic, Zvěstov, Skříšov.
 a z Pičína který již nedojel.

Uběli jsme zde 4 sbory. Včinnost byla pouze stříkačka
 z Jankova, která ráhy hořící slámu ulila.

Oheň vznikl tím že si petilehý Jarda Klímec
 udělal vedle slámy ohniček, což bylo krmicem
 dobytka ráhy upozorován a tím se stalo že nedošlo
 k velkému požáru.

Zima z roku 1928-1929 byla velmi přísná. Napadlo sněhu průměrně v rovině měřeno na půl metru. V úvalech neb v místech kde se sněh větrem hnaný sadržoval ho bylo na metr i více. Kterýž stav byl takorůzka udržován. Po úbytku vždy znovu napadal. Při tom byly kruté mrazy až přes 35 stupňů, tak že promrzaly i cdi 60 cm silné ve světnici kde se topilo a stěny v některých byly pokryty jinovatkou. Chlvy se dodatečně chránily před zimou tím že ke zdem se přikládala sláma neb hnoj aby se branilo promrzání. To se dělo hlavně tam kde bylo méně dobytka a také jsem tak udělal já.

Z promrzlých stěn uvítati se pak omítkou sypala jako písek.

Hajmavé byly cestičky probávené po návsi které byly padaly jako by byly ohrazeny zdmi, od každé chalupy. Sněh na silnici od Krávků k Hlabrovcům byl probávením navržen až do koruny stromu tak že zajci pohodlně větve v koruně ohlodávaly.

Na zvěř napadáním sněhu přišla pohroma protože se nemohli dostat k půdě a sehnati potravu. Mnoho Karoptů v polích zmrzlo i zajci pomrzli neb hlady zabývali, protože zásy py byly pro ně nedostatečné, a kryty pro zvěř v polích nebyly živé. Z dvě srny v lese Hlartmařech zmrzly, snad aspoň byly již zmrzle nalezeny. Od hajného Rychtera jsem slyšel že některý den byl mráz až 40 stupňů

Brambory ve sklepích pomrzly a i v jiném uschování v domácnosti byly namrzlé. V křehčích na poli zůstaly zdravé, bránila promrznutí silná vrstva sněhu. Při rovlhnutí sněhu odstraňovali lidé sníh se střeš stavení aby váha sněhu střechu nepoškodila,

Starší poněkud v některých částech poškozené varchy tíhu sněhu nesnesli. Tak se ke konci února 1929 při shazování sněhu se střechy varcha střechy pohrnula a propadla na stodole Frant. Poláka čp. 18.

Praktikem byli upozorněni že se něco děje a včas se střechy sletli tak že k neštěstí úrazem nedošlo. Dohadováno o tom, že sházením sněhu na jedné straně se tlak s druhé strany zvýšil, a tím že tlak se sházené strany nebyl varcha povolila.

Tím samym způsobem se učinula střecha na domku Josefa Pěkného čp 26. a na obytném stavení Josefa Pěkného čp 9. Při poslední jmenovaných byla střecha podpěry zadržena. ~~Praktikem~~ Všichni utrpěli závažnou škodu.

Na žádost ~~pro~~ o statní podporu pro čivelní pohromu jim bylo odpověděno že jest pokladna vyčerpána.

Také ovocné stromy mrazem utrpěli a větve po jaru vůbec ne větvičkách nevypučily a byly buď větve přerušeny neb vykáčeny. Také stromy švestkové přecházejí schnouti, i na štěpy mraz z houbné účinkoval, i má se za to že uschnou všechny časem, žito a pšenice na poli přezimovali, dobře.

Založení hasičského sboru v Ratměřicích se stalo dne 17 března 1929. Totiž souhlasem pro založení sboru.

Abstraktní rástupu vsady Ratměřic svolalo všeobecnou schůzi občanstva za účelem majili se propachtovati obecní pastviny a v jakém rozsahu. Zálčivost tato byla příčinou častých hádek a proto si měli občané rozhodnouti sami. Jednání bylo bouřlivé. Ti co byli pro chtěli uhájit své státnovisko a ti proti ~~státní~~.

Ke konci řekl majence dvora Karel Lízala:

Tak už toho nechte těch pastvin. Co pak byste řekli tomu, abychom si také založili hasičský sbor. Poukíval na obce které sbory mají a nedávne ohně u nás. Ještě nedomluvil a již byl souhlas.

Kajimavé při tom je že návrhů na založení has. sboru již bylo několik a hned před válkou se řeklo od mnohých že bychom měli mít hasiče, a nikdy k tomu nedošlo. Proto souhlas tak překvapit, K. Lízala pak řekl ne jste proto madšené, ale budu vidět jak se uhodíte přes kapou. To víte bude to stát peníze. Podebatujte o tom a můžeme zatím zvolit přijímací výbor. Volilo se a zvoleni byli:

do výboru: František Hruška. i 25.

Karel Lízala maj. dvora.

Augustin Novák i 63

Josef Tichý i 39

stř. Koteč i 42

Frant. Opíčko i 14

Frant. Veslý č 44
 Frant. Fučík č 15
 nahrad: Hrbek Jan č 4
 Harašek Vincenc č 35.

Přípravný výbor brzy rozvinul činnost a staral se o zjištění obnosu který by každý majitel max. zařízení daroval. Byla obejito všechna čísla a řádáno kolik kdo má dáti. Dar dobrovolný třeba úpisem. Po té byl stanoven obnos 50 Kč kdo chce být členem zakládajícím. a příspěvek roční kdo bude členem přispívajícím 25 Kč.

Zbírka na darech vynesla 4.710 Kč.

Při ustavující valné hromadě zvoleni činovníci sboru na 3 roky:

Starostou sboru: Karel Šikala maj. dvora Katošovic.
 Velitelem " Frant. Opíčko č 14.
 naměst. velitele " Jan Hrbek č 4.
 jednatel " Frant. Hruška č 25

Výbor: Fr. Hruška, stnt. Kotrč 42, Jvo. Tichý, Fr. Veselý,
 Činých členů se přihlásilo 26.

Velké starosti měli funkcionáři sboru s koupěním stříkačky. Firma malá zela stříkačky motorové a vzhledem na vzdálenost rybníku bylo nutno koupiti motorovou. Konečně po dlouhém uvažování koupil sbor motorovou stříkačku o síle 45 H.P. od

B. Měna v Tavoře na 56.000 spřislusenstvím a se
650 metru hadic i se proubením.

Střikáčka byla dostána 17 června 1929 a celý sbor
šel naproti na Slabovtku naproti, a tak v radostné
máladě doprovázena sborem byla střikáčka přivezena.

Oprava lázně 1929 byla na místě star Jos. Tichého.
 Dřevěné stěny byly již tak špatné že potřebovali nutnou
 opravu. Jos. Tichý porádal Dr. V. Kraběse by lázně
 nechal opravit: že lázně byla upravena dřívějším
 majitelem panství hr. Chotkem. Protože jaksi nejevil
 ochotu, připomněl Tichý že špatným krasením se voda
 znečišťuje a že se v lázních tam pro vodu chodějí také.
 Zasmál se a řekl: Tak vy myslíte když tam
 chodějí se v lázních že to mohu dát udělati a na
 odpověď že dřívější majitelé tak čimili slíbil
 že jí opravit dá. Vše staré nechal odstranit a nechal
 udělati ze tří stran zděné stěny a stříšku pobýti
 plechem. Nové krasení jest lepší ale staré bylo hezké.
 Stálo pryč to přes čtyry tisíce.
 (Dle oddělení Josefa Tichého)

Roku 1929 zbořoval Jos. Pěkný domek čp 26
 který byl sněhem poškozen a nechal postavit novou
 podle cesty.

František Polák nechal postavit novou stodolu
 na místě od sněhu pobožené r. 1929

Josef Pěkný č 9 dal nově poškozené stavení sněhem
 novou vrbu s eternitovou krytinou r 1929.

1929, v 7 h. navečer
 4^{ho} července byla naše krajina postřížena proudkou
 vychřící, která nadělala velikých škod. Stromy v lesích
 byly z části vyvráceny a části přelámany. Jiné opět
 skrouceny do oblouků a již tak zůstaly.

Vremínku u cihelny byly celé řady zlamaných
 smrčků jeden na druhém až 10 m šíře. Smrčky
 byly jak vyvrácené tak zlomené v chomáčích sražené
 do sebe až 10 i více pokrmoadě mezi nimi
 shnuté, většinou dolů a zlomek přiči stáel na kore
 že podívání na to bylo hrůzné, a dohadováno
 a toho že vychřice měla místy silnější proudy.
 Silné smrčky kterých by bylo možno použítí
 při stavbě na trámy byly ve dvou až třech metrech
 od země zlomeny. V akvadě a v oborě bylo pravé
 dopuštění. Nebylo možno projítí pro polomené
 stromy a větve. Javorů, v síle lidského ^{těla} byly
 rozvráceny neb rozčesnuty kmemy a vrchy v této
 síle přelámany, až to bylo líto, a vebuzovalo
 hrůzu. Málokterý většii strom zůstal ušetřen.
 Náves byla celá vystlaná větveny a listím.
 z lipového stromoradi některé většii větve nebo
 vrch lípy zůstal viseti. Lípa stnt. Kdoledy o 3
 kterou má před dvorem byla vyvrácena, u Vlachové
 zahradky byli vyvráceny dvě lípy, a pod Kovárnou
 jedna. Lípa u Kovárny padla těsně na Dr. Hrušku
 který tudy vešel na traktáři krmivo pro krávy
 První dojem byl když po přejítí vychřice

se podíval na návos jako by se tudy přehnal válečná litice. Tašky ze střech se velkým počtu scházeny po návozi přes větre a vypracené lépy se nemohlo projeti. Protože byla zatažena silnice počalo se ihned s odklizováním. Fr. Opického velitel hasičů mechal signalem svolati hasiče kteří ihned kde bylo třeba překážky odstraňovali. Takže cesta mezi parky byla větvevní a polamany mi stromy přímo zbarigadovana, a člověk sám se tudy bídne propletl.

Jetele byly právě v kupyach neb na stanglich a kde nebyly kupy před větrem chráněny byly vichřicí rozmetany i se stangemi odneseny. Na příklad inaj dvora Lůčalo který měl kupy na poli za dvorem u kůček měl ho Rusy v Tuklatech, Jos. Pěkný který měl šest stangli jetele s hledal dvě, tři jedna inexistala na poli a s hledaval to v Lupáčověm. Kite a ječmeně. Šlep u Hlabovky na silnici byl v půli těla zlomen asi 200 protu vržen na pole.

Mnoho lidí bylo vichřicí překvapeno na poli. Josef Tichý mě o tom vypravoval toto: Když jsem přišel od tebe z práce (byl u mě zaměstnan při stavbě) zapřáhl jsem pravy a jel ke Āákovu pro jetel. Všechu pár rádku slyším dunivé zavržení. Podívám se na západě vystává mrak světlaj mrak, a napadne rychle se pohybuje. Myslím si Pan Bůh smami, tohle bude zlé. Obloka dost jasná a mrak jako ced postupuje bez předchozích obláček.

Nechal jsem sčeni a honem naloxím a jedu.
 Hruška mě pojímala když jsem se na mrvak podíval
 Dojel jsem na rozcesti k žákovi když mě bouře
 stihla. Nárazem větru sem zavravoral a v zářetí
 mě vítr převrátil v úz. Volám na ženu která byla
 se mnou aby mě pomohla vypráhnouti krávy,
 Věť mě až mě pojala taková hrůza až ani ~~ve válce~~
 jsem takovou neměl. Děť lil jako v konve a v minutě
 jsem měl celé nohy až nahoru ve vodě. Ženu vítr
 vynešl do výše a nesl jí. Volala při tom: O Bohem
 děti, Pepíku s Bohem. Vítř jí nesl asi zokrotu
 a padla do řítá. Na mou otázku jak jí při tom
 bylo řekla: It nic, jak jsem padla, chytila jsem se řítá,
 hlavu sem zamačklo do země, at lilo nebo hrom byl
 já se nehybala.

Já byl doma a mrvak jsem neviděl tak proto
 že v. v. stromy brání výhledu. Tak se stalo že
 stritonu Luk 046 vedl krávy na pastvu a také
~~me~~ mrvak dobře neviděl. Vedl mezi parky kole
 potkal ho Fr. Polák a říka mu: Vrat se, Flam vedeš?
 Což nevidíš ten ošklivý mrvak? Řekl že to nic není
 a vedl dále, než přivedl na konec parku zaburácela
 výchrice a celomila smuček který stál v zahradě
 a padl před něj na cestu a v zářetí druhý strom
 padl za ním. Pojala ho hrůza a strach a něhož
 se mu přihodilo něco lidského. Xpálky se již tou
 cestou mezi parky nedostal byla zatařena,
 (dle sdělení manželky str. Luky)

O mraku se shodli všichni a byli venku v poli že
nevěste nic dobrého a všichni pokusily mnoho strachu. Každému
kdo byl nechrábil překvapen se stala nějaká příhoda na
kterou nespomene a když nic jiného tak velký strach
a hrozného mraku. K úsvitu nepřišel nikdo.

Osazení části obce pastvinou lesními stromky.

Státní lesní insp. p. Hofbauer přehlížel lesy patřící jí
okresu. Doprovázel se ho Frant. Opíčka ip. 14. jako člen
ředitelstva okresu. Upozornil pana inspektora na obec pastvinu
na straně která následkem špatné bonity půdy jest na
travně chuda a že by se mohla osázeti na les. Obec jest
chuda aby to sama mohla podniknouti a žádala zda-li
by se to nemohlo provésti na příspěvek státu.

Pan insp. Hofbauer si onu pastvinu prohlédl a
doporučil aby si obec podala v té věci žádost.

Starosta Jos. Tichý podal žádost na Státní
lesní inspekci v Táboře.

Žádosti byla vyhověno a pastvina podle
lesa ~~ve~~ na státní útraty osazena smrkem
ve výměře 1/2 ha.

22. 11. 1910

V roce 1930 si postavil státník Mbertsbauer domek
který má pořadové čp. 64

Dr. Vladimír Klabeš nechal přerušití vodovod který
na navesi odbočuje do rámpku. Obec si má sama
část pumpy a vedení vyjmouti

Stalo se 29 června 1930.

Obec jest tímto ve výhodě že vodovod používá nyní
sama.

∴ K lásky k obci se tak nestalo. Příčina jest tato:

Při postavení vodovodu a krasny r. 1888

byli majetníci pozemku přes který byl vodovod veden
takémi jakou chtějí návrhu. Něchtěl nikdo nic protože
postavení krasny hr. Chotkem měla obec výhodu i bylo
by bývalo nehezké něco chtít. (tak se to skutečně řečlo tehdy)

Odbočka do rámpku jest vedena přes dvůr Jos.
Pekného i 26 a přes zahradu etnt. Kudechy i 3, a takéž
návrhu odmitli.

V letech 1908-9 byl etnt. Kodeda spanáma
u velkostatku a hlavně s lesním jedna ruka.

V té době řáloval etnt. Kodeda a návodu lesnímu
Felxmanu za návrhu za vedení vodovodu přes
zahrádku. Spor vyhrál a dostával 3 m palivového
dříví, což měl na každý rok.

Jestě Dr. Klabeš mu první roky tuším dva dříví
dal. (jak již jsem jinolo napsal Dr. M. Klabešova 1924
velkostatek koupila) Pro nějaký výrok proti
doktorovi a Kodedou řečenutý mu doktor dříví
neodával. Připomínky o dříví nechal nepovšimnuty
etnt. me pohrůčku a Kudechy že vodovod přeruší

doktor neodpověděl. V roce 1930 opětně voda do Kašmy
měšla a tu Kodelda se prokopával k zvěře vedení
nouns navrtal a točil si vodu doma.

Tento pokus zavést si vodu ze vodovodu a jeho
zahrady již chtěl v letech 1908 za souhlasu lesníka
Felxmorna provést; bylo mu však oběma v tom
zabráněno. Proto také navrtání pory bylo jaksi
tajné. Jeho soused čnt. Luk to prozradil a doneslo
se to do rámků. Dr. Klabeš pak poslal Fr. Stoklasu
aby při celý vodovod prošel že mu voda někde uniká
Stoklasa šel ke mě na dvůr že při ma prohlídnoti
vodovod, a hned ke Kodeldovi což mělo dělati dozím
že to teprve našel.

Kodelda nechtěl vodu zastavit až dostane
náboradu, kterou doktor nechtěl dáti a raději nechal
vodovod přerušiti s vyhradou že se vodovodu
nevzdává.

Fakto získala obec vodovod pro sebe.

Viděl

L. Heller

— 26. ledna 1933.

Opis přípisu Dr. Klabeše ohledně vodovodu který má v té době
nebyť znám

Jižt. Obecnímu zastupitelstvu obce Ratměřice.

Prohlašuji, že dávám ^{souhlas} ~~volání~~, aby můj vodovod ištici do
Kašmy na navesi v Ratměřicích byl přerušěn. Tento svůj
souhlas dávám do odvolání, při kteréžto příležitosti
musí zmíněný vodovod na útraty obce Ratměřické